

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

XXVII. Scienti & consentienti non sit injuria neque dolus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](#)

RESOLUTIO.

(A) **N**on sufficit bonum facere, nisi & bene fiat. *Arg. Cap. I. de collus. detegend.*

(B) Omnia illa ad Episcopale spectant officium, quæ proinde simplex Sacerdos exercere non potest. *Cap. aqua. 9. de consecrat. Eccles.*

(C) *Marianus* tanquam solus arbitrarius reditus Beneficii, super quo litigabatur, dividere nequibat. *Cap. nisi essent. 2. i. de præbend. ubi in Delegatos Sedis Apostolicæ factum erat Compromissum*, qui partim judicariâ, partim arbitrariâ potestate similem fecerant divisionem, quam tamen summus Pontifex hoc moderamine adhibito toleravit, ut non ipsum Beneficium, sed persona beneficiati pro pensione maneret onerata.

(D) Cessante Vicariatus officio, cessat quoque Vicarii Jurisdictionis, qui idem cum Principali tribunal habere dignoscitur.

(E) Si *Marianus* Apostolicum non

habebat Privilegium, vi cuius ad minus proprias valebat consecrare Ecclesiæ, eidem consecratio Ecclesiæ à Dicæclano committi non poterat. *Cit. cap. aqua. in dedicatione Ecclesiæ ultra annum, & in Anniversatio dedicatio- nis ultra quadraginta dies ab alio, quam à Papa, concessa indulgentiæ remissio excedere non debet. Pro pre- senti tamen in consecratione Ecclesiæ indulgentia ad annum, ut & in An- niverario ad quadraginta dies valet per Regulam jur. in 6. 37. utile non debet per inutile vitiari.*

(F) Distinguendum est inter Familiam, de qua quidam cum religiosis in claustrō habitantes eorum sunt commensales, & in hos Prælatus obtinet Jurisdictionem: Alii extra claustrum in Monasteriis versantur famulitio, & isti non Prælato, sed proprio subjiciuntur Pastori, secundum declarationem Cle- ment. X. in Bulla: *Superna Patria- milias.*

REGULA XXVII.

Scienti & consentienti non fit injuria neque dolus.

Quæres primum. Quis hujus Regulæ sensus?

R. Qui in aliquid scienter, nullâ vi, dolo vel metu inductus liberâ Ju-

ris sui efficaciter abdicativâ voluntate consentit, nec injuriam patitur, nec dolo circumvenitur. Ratio clara est: quia nunquam est injuria, nisi Jus per- long,

sone, quæ injuriatur, resistat, & injuriam prohibeat actionem, quando autem quis libero voluntatis Consensu juri suo efficaciter renuntiat, Jus non resistit, idemque nec injuria irrogatur.

Quare secundò. Quæ hujus Regulae limitatio?

12. Nisi quis inefficaciter consentiat: quia cùm hominis voluntas non fit semper ita expedita, ut juri suo efficaciter renuntiate valeat, consentien-

ti inefficaciter sit injuria. Sic pupillus, minor, Filius familiæ in certis casibus, quantumcunque consentire videantur, juri suo cedere non possunt. Item Clericus sui percussionem permittens, maritus Conjugis lux adulterio annuens, Religiosus suo monasterio renuntians inefficaciter consentiunt. Cap. Significati, 4. de divorciis. Cap. contingit, 36. de Sent. excom.

C A S U S.

Nasutus Monasterium, in quo rigorem noverat esse disciplinam, ingressus, post professionem propter teneriorem Corporis complexionem se se excusat à disciplina observantia, & quod à cognato ad Monasterium sit inductus sub spe, ut professus ad Parochiam foret promovendus. (A) Extra horam prandii alimenta è mensa furtivè reservata sine scrupulo sumit, cum Superior sciat, vel scire possit, aut debeat, qui licet sèpius prohibuerit, hactenus tamen apud immortificatos nihil efficere potuit. (B) In re-creationibus ex joco cùm aliis religiosis pugnat, in pugna se invicem per-

tiunt, quandoque leviter, quandoque graviter, etiam cum notabilis lèsonis periculo, sed quia hæc invicem de mutuo sunt Consensu, ex præsenti *Regula conscientiæ* remorsum non patitur. (E) Quendam ex sociis suis, ut secum exiret, sub licentiæ prætextu induxit, qui inde gravem debuit subire pénitentiam, ex hoc, quia socius in egressum consensit, ad satisfaciendum se non teneri arbitratur. (D) Propter hæc Et similia Nasutus artiori Monasterio recluditur, qui lamentatur, quod innocens patiatur. Cui opponitur *Regula: Scienti & consentienti non fit injuria.* (E)

R E S O L U T I O.

(A) **N**on tenet excusatio, cum disciplinæ non ignoraret rigorem. Arg. L. 1. ff. de act. empl. Eventit, ubi emptor diminutionem pretii rei venditæ propter servitutem, quam emptor quidem sciebat, sed vendor

in emptione non manifestavit, petere prohibetur. Nec alterum relevat, cùm talis dolus non tam ad circumventionem, quam ad fatuitatem ipsius Nasuti debeat retorqueri, Casus similis est in Cap. cum dilectus, 6. de his qua vi mētūs ueq. caus.

N 2 (B) à

100 Reg. XXVIII. Quæ à jure communi exorbitant,

(B) A furto minimè est excusandus sub prætextu hujus *Regula*, nam *imo* in *Regula* compulativè exprimitur : *Scientes & consentienti*. Superior autem quamvis sciat, non tamen consentit, sed expresse & positivè contradicit. *2do.* *Regula* est intelligenda, si Superior consentire possit, in iis verò quæ Religionis *Regulæ* & constitutio*nibus* repugnant, Superiorum consentire non posse per se notum est.

(C) Taliter ludentes, si casu mutilationis accideret in fortunum, à culpa & pœna Canonis, aut irregularitatis periculo non forent immunes : Solet enim contingere, ut, quod ab initio jocorum, in progressu & fine fiat serum. Deinde similes joci & ludi in *Regula* & Constitutionibus graviter sunt prohibiti, idéoque si ex in fortunio sequeretur mutilatio, tanquam dantes operam rei illicitæ irregularitatem incurrent. Exemplum immoder-

sti lusus, ex quo homicidium omnino per accidens secutum irregularitatem induxit, habemus in *Cap. continebatur. 8. de homicid.* nec ex *Regula* præsenti excusationis sumere possit. *Argumentum*, cùm Clericus Canonis privilegio renuntiare nequeat ; hinc si Clericus volens & consentiens percutiatur, excommunicatio nihilominus incurrit, et si enim hujusmodi manus injectio non violenta, injuriosa tamen Ordini Clericali, in cuius favorem Canon est promulgatus, esse videtur. *Cap. contingit. 36. de Sent. excom.*

(D) Socio, eum sub prætextu licentia, quam non habebat, ad egrediendum inducendo, injuriam fecit, pro qua eidem satisfacere tenetur.

(E) *Nasuto*, si juxta *Regulam* & Ordinis sui statuta, quæ leit, aut scire debet, puniatur, non sit injuria; unde nec pœnam declinare potest.

REGULA XXVIII.

Quæ à jure communi exorbitant, nequaquam ad consequiam sunt trahenda.

Quæres. Quis hujus *Regulæ* ten-sus?

R^a. Dispositiones juri communi derogantes ad personas & Casus non expressos minimè sunt extendendæ. Ratio est: quia Jus commune, cùm pro-

pter publicam conditum sit utilitatem, favorable est, quapropter ei contraria velut odiosa ob similitudinem, paritatem, rationis identitatem in consequiam ad personas casusque non expressos haud sunt trahenda.

Exem-

